

Geraldine Cruz. Un viatge amb el destí de complir el seu somni

RETRATS. Tria el gronxador com un bon lloc per fer-se la fotografia. S'empeny amb les cames per enlairar-se i notar el balanceig del seu cos. Des de petita, percep dins seu una vibració que la convida a moure's. Li agrada imaginar-se la vida com una successió d'instantos en moviment, on ella evoluciona, canvia de casa, de paisatges i d'amics.

Foto: Marc Prat.

Va néixer a Hondures però, durant la seva infància, els llocs de residència van anar variant fins a

<http://www.elpou.cat/noticia/3500/geraldine/cruz/viatge/amb/desti/complir/seu/somni>

instal·lar-se a Manresa. Ara feia temps que no hi passejava. Fa un any que va començar un viatge per recórrer Àsia. «És el meu projecte, ho he somiat des de petita». Per complir el somni va deixar la feina, la família i els amics. Tenia clar quina era la seva direcció. Després d'uns mesos recorrent el continent, retorna a Manresa per fer una pausa però amb l'objectiu de reprendre el viatge.

Es troba persones estimades cada dues passes. La Geraldine Cruz desprèn energia cada vegada que somriu. Les dents blanques li ressalten amb la pell fosca i els cabells negres plens de rínxols. Des de petita, es va acostumar a canviar de ciutat dins d'Hondures i, un cop va fer els dotze anys, va emigrar a Espanya amb la seva família. «Quan ets petit canviar d'espai i sortir de la zona de confort és més fàcil que quan arribes a l'edat adulta», assenyala. Durant els trasllats, ella havia de fer sovint l'exercici de desprendre's de les persones, els hàbits i l'entorn que l'havien acompanyat fins aleshores. «Penso que aquest estil de vida em va despertar les ganes de conèixer el món i de viure sense lligams», apunta.

Explica que, quan va fer divuit anys, va decidir posar-se a treballar per poder estudiar una carrera. Una experiència laboral en una multinacional va ser un dels detonants que la van impulsar a agafar la motxilla i voltar pel món. «Les persones que em rodejaven tenien l'únic objectiu d'aconseguir un càrrec important i guanyar-se bé la vida», recorda. Ella va començar a sentir-se estancada dins d'aquest ambient i va decidir deixar la companyia. Ara, amb 41 anys, s'ha llançat a l'aventura de descobrir un continent sencer. «No em va fer por deixar la feina que tenia a Manresa o les persones estimades perquè vull ser fidel als somnis d'aquella nena que passejava per Hondures», ressalta. A través dels viatges, ha après a acceptar els moments de solitud o a suportar la pressió de prendre decisions sola i lluny de casa.

En poques setmanes tornarà a agafar l'avió per dirigir-se als països asiàtics que li falten per visitar. No té pressa per enllestir el viatge. Fins ara ha recorregut Nepal, Singapur, Malàisia, Indonèsia i Tailàndia, entre d'altres. Després d'aquest viatge, encara li queda un repte pendent. Afrontar dues de les seves pors. L'aigua i tornar a Hondures. Vol superar-ho de cop. Fent esquí aquàtic al seu país d'origen. «Odio la por, per això sempre m'estic empenyent a mi mateixa a fer nous reptes».